

ינוקא כימעט - הלך להביא...

מעידם לא הובא פאצינט כה עליו ומשעשע לחדר הטיפולי-הנימרוץ ב-הוליווד של בית-החולים איכילוב בתל-אביב. במשך שעות רבות השבוע אפשר היה לדמות כי חדר זה, בו מאושפזים חולים במצב לא-קל, הנוקשים לטיפול רפואי מתמיד אחרי שנתקפו בהתקף-לב, אינו אלא קאברט סאטירי עליו.

צחוקים מהדהדים בלתי פוסקים בקעו מהחדר. בדיחות התעופפו בו מכל עבר, ואנשים שנכנסו אל החדר חמוייסבר וקודריהבה, יצאו ממנו משועשעים, כשי-חיוכים רחבים נסוכים על פניהם.

במשך כל השבוע נמשכה העליה לרגל, אל החדר האחרון והרופאים של חדר הטיפולי-הנימרוץ לא היו מסוגלים לחסום את שטף המבקרים שזרם אל החדר יום-יום משעות הבוקר המוקדמות ועד לשעות הלילה המאוחרות. אמנים, אנשי-ציבור, קציני-צבא וסתם אורחים אלמונים מכל הסוגים, זרמו אל החדר בהפגנות דאגה ואהדה שספק אם מישאו אחר, מילבד הצייר משה ינוקא, יכול היה להתפאר בה.

אל החדר מבוהלים, אינם יכולים שלא לפרוץ בצחוק כאשר ינוקא מקבל את פניהם בחיוך-אופור רחב: "טוב שבאתם! חיכיתי לכם! החלתי שבלעדיכם אני לא עולה למעלה!"

מכשירי-העיקוב האלקטרוניים, אליהם מחובר גופו של ינוקא, משמשים גם הם חומר להלצות. "עכשיו אני מציג את קוואק", מצביע ינוקא לעבר המכשיר דמוי הטלוויזיה, שעל מסכו מרצדים אר-תות אלקטרוניים. "אם תחכו קצת, תוכלו לראות את קולומבו."

ידידים קרובים באמת, מזמין ינוקא לחלוק עמו את מיסתו. ואילו הם מחזירים לו באותו מטבע: "תיכננו כבר ארוחה לזיכרך במסעדה הסינית של ג'קי", הם אומרים לו, "אבל אתה מוכרח תמיד לקלל הכל!"

התקפה אלימה

בסטייקיה

צחוק, צחוק, צחוק, איך שתחילתו של הסיפור לא היתה כלל עליזה. בליל שלישי בשבוע שעבר, עדיין חגג ינוקא באחת המסיבות העלילות בעיר. רבי-סרן הצנחנים לשעבר, שהפך כמעט לפאציסט, בן המישפחה הקאוקאזית מירושלים שנקלט בחיי הבוהמה של תל-אביב, עלה רק לפני שבועות מיספר מאילת, חזרה אל דירת הרווקים התל-אביבית שלו ואל בדי-הציור והצבעים בהם הוא מוקף רוב שעות היממה.

ינוקא, שבמהלך הקאריירה שלו גילה מיספר לא מבוטל של מיסעדות ומועדונים (המקצוע שלי הוא: סוגר מועדונים), הוא נוהג להתבדח, גיהל במשך החודשים האחרונים את מועדון-הנופש במלון הסלע האדום באילת. הוא היתגלה שם ככישורן בידורי, אחרי שביים והציג מיספר הצגות אורקוליות, שעוררו התפעלות אף בקרב מבקרים קפדניים.

במסיבה בשבוע שעבר, היה ינוקא אחת

בבוקר יום התמישי בשבוע שעבר, בשעות הקטנות של הבוקר, הובהל משה ינוקא אל בית-החולים איכילוב, במצב קשה. בעת שבדקו אותו רופאי בית-החולים, הם העלו חשד כי הוא נמצא בעיצומו של התקף-לב, הורו לאשפוז מיידי. אלא ש-24 שעות לאחר מכן, בעת ש-החלה העליה-לרגל ההמונית אל מיסתו של ינוקא, קשה היה להבחין שהאיש המאושפז בה הצטווה על מנוחה מוחלטת וממושכת ועל שינוי קיצוני של אורח-חיוו הבוהמי. ינוקא בן ה-45, בעל פני הנער, המשיך להתלוצץ, להתחכם ולהתר-בדח, כאילו היה באחת מאותן מסיבות רעים בלתי-פוסקות, שכל אחד מהן הוא משמש כבדרן הראשי וכ"מסמר הערב". הפעם היה בדיחות צליל מאקברי. "הבאתי לכם דרישת-שלום ממרדכי תורג'מן. רק עכשיו דיברתי איתו", מקבל ינוקא את פני אורחיו שטרם התאוששו ממותו הפתאומי של האמרגן תורג'מן לפני שלוש שנים. ידידים מודאגים אחרים, הנכנסים

בבית-החולים

במחלקה לטיפול נמרץ בחולי לב, שבבית-החולים איכילוב בתל-אביב, מקבל משה ינוקא מישלחות של מערי-צים ומבול של מיברקי ברכה ואיחולי החלמה. בתמונה נראה ינוקא, כשהוא מארח במיסתו את הקריינית שוש עטרי, כשלאחר צמודים חוטי המוניטור, העוקב אחר פעולת ליבו.

וינוקא התנדב ללכת ולהביא לה כוס תה ממיסעדה סמוכה. בדיוק בעת שינוקא יצא את הסטייקיה, נכנסה אליה דמות בוהמית מוכרת, איש הידוע בכך שהוא מאבד את השליטה בעצמו בעת שהוא שתוי. ללא כל סיבה וללא היתגרות, התנפל האיש באלומות על גליה, שישבה לבדה. הוא גיבל את פיו, החל לסטור לה על פניה, תפס בשערות ראשה והטיח אותה אל הקיר. איש מבין הנוכחים במקום, והם לא היו מעטים, לא העז לחשו לעזרתה של הנערה קטנה-הקומה, שהותקפה לעיניהם בידי האיש האלים, שלא שלט בעצמו.

גליה המבוהלת, שהיכרותה עם האיש שתקף אותה היא שטחית ומקרתית, הצליחה רק במאמץ רב לחלץ את עצמה מידי.

המיסטר לא

יודעת כלום

כאשר חזר ינוקא אל הסטייקיה, עם כוס התה בידו, כבר הסתיים הכל. הוא מצא את גליה בוכיה ומבוהלת עד מוות. כשהבחין בו הבריון הוא ניסה להיתגרות גם בו, התרחק רק אחרי שינוקא, שלא רצה בחיגרה, הוזהרו. ינוקא מיהר להוציא את גליה מהמקום, עבר עימה את הרחוב לעבר הפיאנובר שממול. שם הבחינה גליה לפתע שינוקא לא בא בעיקבותיה. היא חזרה לאחור, מצאה אותו מוטל מחוסר-הכרה על המדרגות. בעזרת ידידים הסיעה אותו אל בית החולים. הסתבר כי ההתרגשות בה נתקף ינוקא בעקבות התקרית ותקיפתה של גליה כמעט ועלתה לו בחייו.

המיסטר, כמובן, לא שיחקה שום תפקיד בפרשה. גליה עצמה חששה להגיש תלונה נגד חוקפה, שעונש מאסר-על-תנאי תלוי נגדו. הפרשה העגומה, שכמעט והסתיימה בסרגידה, זכתה לסוף עליו, כשבחדר הטיפולי-הנימרוץ באיכילוב, מגלה משה ינוקא שעם מיספר כה רב של ידידים ואוהבים, לא קל להיות חולה. "אם הוא לא קיבל התקף עד עכשיו", הוזהרו אחיות המחלקה, "עכשיו, עם התנפלות-אהבה כזאת, הוא בטח יקבל אותו!"

בית-החולים עם חשד של התקף-לב. השניים היו אנרגיים במסיבה, קבעו פגישה למחרת. במהלכה של אותה פגישה הותקפה גליה בידי בידיו אלים שהיכה אותה. מאז התקרית סועדת גליה את ינוקא.

משה ינוקא (מימין) והשחקנית גליה ישי (משמאל), כפי שצולמו ערב אחד בילבד לפני התקרית שבעקבותיה הובהל ינוקא אל

ערב לפני כן